

Isten áldja meg gazdagon az új tanévet!

(Folytatás a 4. oldalról)

Kedves Tanítók, Tanárok!

Irodalmi utalásokból tudjuk, hogy aki pedagógus lesz, az a nemzet napszámósává, és ugyanakkor lámpássá szegődik! – folytatta Bellai Zoltán. Szolgálatba áll, hogy azzal a tudással, amelyet megszerzett, azokkal a nemes emberi értékekkel, amelyekkel rendelkezik, a népét-nemzetét szolgálja, és egyszerre lámpásként mutassa a jó utat, a célt azoknak, akik rábízattak. A napokban Karádon jártam, és bizony nagyon eszembe jutott a lámpás-életű egykori karádi tanító, a magyar irodalom egyik óriása, Gárdonyi Géza, akinek számos emlékét őrzi ez a kis somogyi falu! De emlegethetném Fekete Laci bátyánkat is, az egykori szennai tanítót, főgondnok urunk édesapját, és másokat is!

Kedves Tanítók, Tanárok! Ha úgy akartok megmaradni a diákjaitok és a családjaik emlékezetében, mint ahogyan Gárdonyi él a karádiak emlékezetében, akkor ilyen lámpás-életű emberként kell jelen lennetek nektek is a kaposvári református iskola életében. Hivatástudattal, odaszánással, nem kímélve magatokat, sem az erőteteket, sem az időteteket, kell mutatnotok a célt és az oda vezető utat azoknak, akiket családjaik, az egyház közössége, és egyáltalán nem utolsó sorban: az Uristen rátok bízott!

Meg vagyok győződve, hogy a mi iskolánkban tanító pedagógusok túlnyomó többsége ilyen hivatástudattal, odaszánással, önmagát, erejét és idejét nem kímélve teszi a dolgát, céltudatos, a feladatainak nekifeszülő ember!

Azt kérem mindnyájatoktól, hogy a magyar közoktatási rendszer jelenlegi zűrzavarában vállaljatok és tegyetek meg mindent azért, hogy a rátok bízottak tudással, szép emberi értékekkel, bibliás hittel felvértezett, nem önmaguknak, hanem szeretteiknek, nemzetüknek és egyházuknak élő emberek lehessenek!

Hadd szólítsam meg a Lorántffyba járó gyermekeink szüleit és családjaikat! Mindenekelőtt köszönjük azt a töretlenül meglévő bizalmat, amellyel gyermeküket-gyermekeiket a mi is-

Fotó: Teveliné Mátéjéssz Anikó

A 10 évet iskolánkban eltöltött tanulók Lorántffy-kitűzöt kaptak Bellai Zoltántól

kolánkba hozták! Valamennyien – a fenntartó egyházközség vezetősége, az iskolavezetés és a tantestület, az iskolánkban dolgozó minden munkatársunk – azon vagyunk, hogy ennek a bizalomnak megfeleljünk!

Nagyon hangsúlyosan szeretném mondani, hogy gyermekeink oktatásában és nevelésében a szülői ház és az iskola nem ellenérdekelt, hanem nagyon is együttműködő felek kell, hogy legyenek! Egy gyönyörűség közös cél köti össze a szülői házat és az iskolát: gyermekeink széprejóra tanítása és nevelése, hogy emberséges emberekké váljanak, örömmük teljen a fejlődésükben és testi-lelki-szellemi növekedésükben, sikeres diákevek és felnőttkoruk legyen, kiegyensúlyozott és értelmes, hasznos életet élhessenek!

Arra hívom hát diákjaink szüleit, nagyszüleit, családjaikat, hogy – egy nagyon szép bibliai kifejezéssel élve – legyenek együtt munkálkodó társak gyermekeik cél felé vivő útján!

Miben kérem-kérjük az együttmunkálkodást?

Mindenekelőtt abban, hogy legyen közös ügyünk, egyház, egyházi iskola és család közös ügye, hogy gyermekeink egészséges és derűs lélekkel, szellemileg és fizikailag is kiegyensúlyozott gyermekkort élhessenek! Meg vagyok győződve, hogy együtt gyönyörűséges éveket tudunk ajándékba adni nekik, és a

gyönyörűséges diákeveikből egy hasonlóan gyönyörűséges felnőttkor bontakozhat majd ki!

De abban is kérem az együttmunkálkodást, hogy biztosítani tudjunk minden külső feltételt gyermekeink gondtalan tanulóéveihez! Úgy érzékelem, hogy ahhoz képest, ahogyan iskolánk indulása és felépülése idején sokféleképpen megtapasztalhattuk, nagyon alább hagyott a családok részéről a segíteni-jobbítani akarás lendülete. Hallok megfogalmazódni sokszor jogos elvárásokat, de nem érzem és ritkán hallom, hogy „itt vagyunk, számíthatok ránk, tegyük együtt a gyermekekért, az iskoláért, az egyházért!”.

Néhányan a jelenlévők közül végigharcoltuk a mögöttünk lévő 21 évet, és elmondhatjuk, hogy azért lett iskolánk, mert nagyon sokan, közöttük sok szülő is sokat dolgozott és áldozott azért, hogy legyen!

Köztudott, hogy vannak még feladataink: nekilátunk hamarosan óvodánk kialakításának, sokadszor ismét kinőtöttük az iskolaépületet, kellene nagyobb mozgástér és tornaterem! Keresni és kérni fogjuk gyermekeink családjaikat, hogy segítsenek, és ha kell, hozzanak áldozatot gyermekeik „második otthonáért”.

Isten áldja meg gazdagon gyermekeinket és családjaikat, iskolánkat, egyházunkat és nemzetünket. Isten áldja meg gazdagon a ma kezdődő új tanévet!